

Phẩm 6: QUÁN BỐN OAI NGHI (Phần 1)

Bấy giờ, Đức Thế Tôn, ở trong đại chúng, liền đứng dậy, bước chân đi vào hư không, vua cha nhìn thấy, lòng rất hoan hỷ, cũng đi theo Đức Phật. Khi Đức Phật nhấc chân lên, xuất hiện tướng bánh xe có một ngàn nan hoa dưới chân. Mỗi bánh xe đều mưa xuống tám vạn bốn ngàn hoa sen báu. Mỗi hoa sen báu lại hóa ra tám vạn bốn ngàn ức vô số hoa. Mỗi hoa sen báu hóa thành một đài hoa. Mỗi đài hoa, mỗi cánh hoa che khắp vô lượng thế giới ở mười phương. Mỗi hoa sen có tám vạn bốn ngàn cánh. Mỗi bước chân của Đức Thích-ca Mâu-ni bước vào hư không đều mưa xuống hoa báu. Mỗi hoa như vậy lại có vô lượng bước chân Phật bước vào hư không nhiều như bụi trần. Vua cha nhìn thấy, lòng rất vui mừng, đăc quả A-na-hàm, năm vốc gieo xuống đất đảnh lễ Phật. Đại chúng trong hội đều nhìn thấy việc này, bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Thế giới ở mười phương có vô số Hóa Phật. Vị nào là Đức Phật thật? Vị nào là Hóa Phật?

Đức Phật bảo đại chúng rằng:

–Các Đức Phật Như Lai nhập vào cảnh giới rộng lạng, Tam-muội Giải thoát, tùy ý tự tại không có thân thật hay thân biến hóa. Vì sao? Vì tâm Phật tịch tĩnh, lại nhập vào Tam-muội Không tịch giải thoát quang minh vương. Nhờ năng lực của định này nên các Đức Phật Như Lai hóa ra vô biên thân. Vô biên thân chính là Nhất thiết trí. Nhất thiết trí gọi là Tam-muội Vô trước. Nhờ Tam-muội Vô trước nên Đức Như Lai thị hiện các hạnh, hoặc hiện đi khát thực, hoặc hiện đi kinh hành. Hai pháp như vậy đem lại lợi ích cho chúng sinh. Nếu chúng sinh nào, khi Phật còn ở đời, nhìn thấy Đức Phật đi. Trong từng bước từng bước, thấy được tướng bánh xe có ngàn nan hoa thì họ tiêu trừ được tội ác cực nặng trong một ngàn kiếp. Sau khi Đức Phật nhập Niết-bàn, người nào nhập vào Tam-muội Chánh thọ quán tưởng bước đi của Phật thì cũng tiêu trừ được tội ác cực nặng trong một ngàn kiếp. Người tuy chẳng quán tưởng sự đi của Phật mà thấy dấu chân của Phật, thấy hình tượng Phật đi từng bước từng bước thì cũng tiêu trừ được nghiệp ác cực nặng trong một ngàn kiếp.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Từ hôm nay, ông hãy đem lời dạy của Như Lai nói cho khắp các đệ tử rằng, sau khi Phật diệt độ, tạo hình tượng đẹp khiến cho thân tướng đầy đủ, cũng làm ra sắc tượng của vô lượng Hóa Phật và khai thông ánh sáng nơi thân cùng vẽ dấu chân của Phật bằng lụa màu vi diệu và đem ngọc pha lê đặt ở chỗ tướng Bạch hào khiến cho chúng sinh được thấy tướng đó. Chỉ thấy tướng này, lòng sinh hoan hỷ thì người này trừ bỏ được tội sinh tử trong trăm ức vô số kiếp nhiều như số cát sông Hằng.

Nói lời đó xong, Đức Như Lai lại ngồi vào tòa.

Vua cha lại hỏi Đức Phật rằng:

–Xuất thế gian có lợi ích gì? Có thể làm cho chúng sinh an vui sao?

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói với vua cha rằng:

–Ông trưởng giả Tu-đạt trong thành Xá-vệ có nuôi một bà lão tên là Tỳ-khư-la, cẩn trọng siêng năng đối với gia nghiệp nên được ông trưởng giả cho giữ chìa khóa kho. Việc xuất nhập, lấy cho tất cả đều giao cho bà. Ông trưởng giả Tu-đạt thỉnh Phật và chúng Tăng để cung cấp những đồ cần dùng. Có vị Tỳ-kheo bệnh yếu cầu nhiều thứ. Bà lão vốn bản sển tham lam, sân giận, tỵ hiềm đối với Phật, Pháp và chúng Tăng nên nói rằng: “Ông trưởng giả nhà ta ngu si mê hoặc bị pháp thuật của Sa-môn. Những kẻ ăn xin đó muốn nhiều không chán. Có thứ đạo gì lạ vậy?” Nói lời đó rồi, bà lại phát nguyện ác rằng: “Khi nào mới được không nghe danh hiệu Phật, chẳng nghe tên Pháp, chẳng thấy những người cạo đầu nhuộm áo?” Tiếng ác như vậy được một người nghe rồi lại hai người nghe... lần lượt khắp trong thành Xá-vệ đều nghe. Phu nhân Mạt-lợi nghe lời nói này rồi, nói rằng: “Tại sao ông Tu-đạt như hoa sen đẹp, mọi người ưa nhìn thấy? Tại sao ông lại có con rắn độc hộ vệ?” Nói lời đó xong, bảo ông Tu-đạt rằng: “Ông hãy sai vợ ông đến, ta muốn nói chuyện với bà ấy!” Bà A-na-bân-đê đi mau đến cung vua, đến làm lễ xong, lui đứng qua một bên. Phu nhân Mạt-lợi lệnh cho tòa ngồi, khách ngồi xong, phu nhân nói rằng: “Bà lão của gia đình người ác khẩu, hủy báng Tam bảo sao chẳng đuổi bà ấy đi!” Bà A-na-bân-đê quỳ xuống bạch rằng: “Mặt trời Phật ra đời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

được nhiều sự thắm nhuần, lợi ích! Ương-quật-ma-la là người đại ác, Ni-đề kẻ hèn hạ, Khí-hư hạng Chiên-đà-la... Đức Phật đều có thể thu phục, huống gì một nô tỳ già mà chẳng thể điều phục?” Phu nhân Mạt-lợi nghe lời đó rồi, rất vui mừng, nói rằng: “Ta muốn thỉnh Đức Phật, bà hãy sai bà lão nô tỳ đó đến!” Hôm sau, đến giờ ăn, phu nhân thỉnh Đức Phật và Tăng chúng vào cung cúng dường. Ông trưởng giả sai bà lão mang bình đựng đầy ngọc ma-ni, vàng đến khuyến trợ nhà vua cúng dường chúng Tăng, bảo rằng: “Này người đáng tin cậy! Người hãy đem cống vật này dâng lên nhà vua!” Bà lão nô tỳ nghe lời nói đó rất vui mừng, mang bình báu chạy đi. Phu nhân Mạt-lợi thấy bà lão kia đến thì nghĩ rằng: “Người tà kiến sẽ được Đức Phật hóa độ. Ta thấy người này khi được hóa độ, nhất định sẽ đạt được pháp lợi.”

Bấy giờ, Đức Thế Tôn từ cửa chính đi vào, Nan-đà ở bên trái, A-nan ở bên phải, La-hầu-la theo sau Đức Phật. Bà lão thấy Đức Phật, lòng kinh hãi, dựng tóc gáy, nghĩ rằng: “Thật đáng ghét! Người này theo ta đến sau!” Tức thời bà muốn rút lui, theo lối chó chui ra thì lối chó liền đóng lại, những hẻm nhỏ bốn phía đều đồng thời đóng chặt lại, chỉ có con đường chính mở ra. Bà lão che mặt bằng quạt, tự ngăn chẳng muốn thấy Đức Phật. Nhưng Đức Phật ở trước bà khiến cho quạt trong suốt như gương, không có gì ngăn ngại. Bà quay đầu về Đông nhìn thấy phương Đông có Phật, về Nam nhìn thấy phương Nam có Phật, về Tây nhìn thấy phương Tây có Phật, về Bắc nhìn thấy phương Bắc có Phật, ngẩng đầu ngược nhìn lên phương trên có Phật, cúi đầu sát đất thì đất hóa thành Phật, dùng tay che mặt thì mười ngón tay đều hóa thành Phật. Bà lão nhắm mắt lại thì tâm nhãn liền mở ra, thấy tất cả hóa Phật trong hư không đầy khắp các cõi mười phương.

Khi tướng này hiện, trong thành Xá-vệ có hai mươi lăm người con gái Chiên-đà-la, năm mươi người con gái Bà-la-môn và những người hèn hạ cùng với năm trăm người con gái trong cung của phu nhân Mạt-lợi, lòng sinh hủy báng, chẳng tin Phật pháp. Họ thấy Đức Phật Như Lai, chân bước đi trong hư không, vì bà lão, hiện ra vô số thân, lòng rất vui mừng, phá tan lưới tà kiến, cúi đầu cung kính đảnh lễ dưới chân Đức Thế Tôn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng âm thanh Phạm an ủi những người con gái rằng:

–Này những người con gái! Các cô hôm nay có thể xưng lên Thích-ca Mâu-ni! Xưng danh hiệu của ta, quán tưởng thân tướng của ta, các cô sẽ được giải thoát.

Đức Phật nói lời đó xong thì những người con gái đồng thanh nói: “Nam-mô Phật”. Đức Phật phóng ra ánh sáng tướng lông trắng giữa hai chân mày soi sáng tâm của những người con gái. Những người con gái thấy Đức Phật bước đi oai nghi đỉnh đạc, dưới chân mưa hoa giống như chiếc lọng hoa, hóa Phật nhiều như rừng cây chẳng thể kể xiết. Những người con gái nhìn thấy vậy đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Bà lão thấy Đức Phật, tà kiến chẳng tin mà còn trừ được tội sinh tử của tám mươi vạn ức kiếp, hướng là lại có thiện ý cung kính lễ bái. Bấy giờ, bà lão nhờ được thấy Đức Phật nên hểm nhỏ, lối mòn mở ra trở lại, liền chạy vội về nhà, thưa với chủ nhà rằng:

–Hôm nay, tôi gặp phải điều rất xấu là phải đối mặt với ông Sa-môn Cù-đàm tại cửa cung vua, trước mặt nhiều người. Ông ấy làm những điều yêu mị biến hóa, thân như núi vàng ròng, nhiều loại hoa ánh lên đẹp đẽ, mắt hơn hẳn đóa sen xanh, có hàng vạn ức ánh sáng, chẳng thể thấy đủ được. Sa-môn giỏi huyền thuật, thế gian không ai sánh bằng. Đại gia tuổi nhỏ có thể chẳng ưa nhìn thấy.

Nói lời đó rồi, bà vào trong lồng gỗ, dùng hàng trăm bức màn bằng da che bên trên lồng gỗ, dùng vải trắng buộc đầu, lui vào nằm chỗ tối. Bấy giờ, Đức Thế Tôn trở lại rừng Kỳ-đà. Phu nhân Mạt-lợi bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Nguyện xin Thế Tôn hóa độ cho bà lão tà kiến, đừng trở lại tinh xá!

Đức Phật bảo bà Mạt-lợi rằng:

–Người đàn bà này tội nặng, đối với Phật không có duyên, nhưng đối với La-hầu-la thì có nhân duyên lớn. Hôm nay, Phật đi là để tiêu trừ tội cho bà ấy.

Nói lời đó rồi, Đức Phật liền trở về tinh xá, bảo La-hầu-la rằng:

–Ông hãy đi đến nhà ông đại trưởng giả Tu-đạt, hóa độ bà lão

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ác!

Khi Đức Phật nói lời đó, một ngàn hai trăm năm mươi vị Sa-môn đều thưa rằng:

–Chúng con hôm nay nguyện xin đi theo!

Bấy giờ, La-hầu-la nương uy thần Đức Phật, nhập vào định Như ý, lễ bái xong, nhiễu quanh Đức Phật bảy vòng, liền tự hóa thân làm Chuyển luân thánh vương, A-nan hầu bên trái, Nan-đà hầu bên phải. Một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo hóa thành một ngàn người con, A-nan làm thần Điện tạng, Nan-đà làm thần Chủ binh, bảy báu bốn binh đều đầy đủ. Lúc đó, bánh xe vàng báu ở trong hư không, ở trên đài hoa sen dẫn đường đến nhà trưởng giả Tu-đạt. Quý Dạ-xoa nói lớn rằng:

–Thánh vương ra đời, đuổi hết những người ác, tuyên dương pháp thiện!

Bà lão nghe rồi, lòng rất vui mừng nghĩ rằng: “Thánh vương xuất hiện thì có ngọc Như ý. Điều gì cầu xin mà chẳng thể được thì nên nói ở đây!”

Bấy giờ, Thánh vương khua chuông, đánh trống, cỡi xe báu lớn đi đến nhà ông Tu-đạt. Bà lão nhìn thấy rất vui mừng nghĩ rằng: “Thánh vương ra đời đem lại nhiều điều thắm nhuần lợi ích, biết phân biệt thiện ác, nhất định sẽ chẳng bị sự mê hoặc của Sa-môn”. Bà từ lồng cây chui ra, lễ kính Thánh vương. Thánh vương liền sai thần Chủ tạng báu đi đến chỗ bà bảo rằng:

–Này người chị em! Đời trước của người có phước ứng với tướng Vương giả. Hôm nay Thánh vương muốn dùng người làm Ngọc nữ báu!

Bà lão thưa rằng:

–Thân con thấp hèn giống như phân bần, được Thánh vương hạ cố hỏi đến đã là vui mừng không lường! Làm sao đủ sức làm Ngọc nữ báu? Nếu ngài đoái thương đến con thì lệnh cho đại gia của con thả con được giải thoát. Sự ân tứ này đã là nhiều lắm rồi!

Khi ấy, Thánh vương bảo Tu-đạt rằng:

–Bà lão của người, các tướng cao vời, nay ta muốn đem sung làm Ngọc nữ báu!

Tu-đạt bạch rằng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Tuân mạng! Theo lệnh ngài, nguyện dâng lên Đại vương!

Bà lão nghe mình được phóng thích, vui sướng vô cùng. Thánh vương liền dùng ngọc Như ý soi sáng mặt bà khiến cho bà tự thấy mình như Ngọc nữ báu nên hoan hỷ bội phần, nói rằng:

–Các Sa-môn bàn cao nói lớn, tự nói có đạo mà không một chút hiệu nghiệm! Bậc Thánh vương ra đời đem lại nhiều lợi ích rộng lớn, khiến cho thân già tẻ hại của ta giống như Ngọc nữ báu.

Nói lời đó rồi, bà gieo mình sát đất, đánh lễ Thánh vương. Bấy giờ thần Điểu tạng tuyên bố lệnh dạy của vua là xiển dương mười pháp thiện. Người nữ tỳ nghe mười pháp thiện, lòng rất vui mừng, liền nghĩ rằng: “Ý nghĩa lời nói của Thánh vương thì không gì chẳng thiện!” Rồi bà đánh lễ hối lỗi đức vua tự trách mình nên tâm được thuần thực. Lúc đó, La-hầu-la trở lại thân cũ, bà lão ngẩng đầu lên thấy một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo, liền nói rằng:

–Phật pháp thanh tịnh chẳng bỏ chúng sinh! Tệ ác như ta mà còn được hóa độ!

Nói lời đó rồi, bà cầu thọ năm giới. La-hầu-la vì bà nói pháp Tam quy và trao cho năm giới. Bà lão nghe pháp này, trong khoảnh khắc chưa cất đầu lên đã thành đạo quả Tu-đà-hoàn. Thần đất vui mừng, từ đất vọt lên bảo Tu-đạt rằng:

–Hay thay! Thưa Trưởng giả! Phá tan lưới tà kiến! Đức Như Lai ra đời chính là vì điều này!

La-hầu-la đưa bà lão đến rừng Kỳ-đà. Đến nơi bà thấy thân tướng Đức Phật màu vàng ròng, hoan hỷ chấp tay đánh lễ Đức Phật, sám hối tội đã tạo từ trước, cầu xin Đức Phật được xuất gia. Đức Phật bảo La-hầu-la:

–Ông đem bà lão này đến chỗ di mẫu Kiều-đàm-di!

Trong thời gian trên đường đi, La-hầu-la vì bà nói pháp khổ, không, vô thường, vô ngã... Bà lão nghe pháp xong, đầu tóc tự rụng, thành Tỳ-kheo-ni với ba Minh, sáu Thông, đủ tám Giải thoát, thân bay lên hư không thực hiện mười tám sự biến hóa. Phu nhân Mạt-lợi của vua Ba-tư-nặc thấy sự biến hóa này, lòng rất vui mừng khen rằng:

–Hay thay! Mặt trời Phật xuất hiện ở thế gian phá tan bóng tối vô minh, khiến cho người tà kiến đạt đạo A-la-hán.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói lời đó xong, phu nhân đánh lễ Đức Phật, bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Bà lão này đời trước có tội gì mà sinh ra chỗ thấp hèn, làm tôi tớ của người? Lại có phước gì mà may mắn được gặp Đức Thế Tôn, như tấm vải trắng tốt để nhuộm màu sắc, ngay tức thời được đạo A-la-hán?

Đức Phật bảo rằng:

–Này Đại vương! Hãy lắng nghe! Lắng nghe! Khéo suy nghĩ điều đó! Như Lai sẽ vì Đại vương phân biệt giảng nói! Thuở quá khứ xa xưa cách đây vô số kiếp, có Đức Phật Thế Tôn hiệu là Nhất Bảo Cái Đăng Vương Như Lai... đây đủ mười hiệu. Sau khi Đức Phật đó diệt độ, trong đời Tượng pháp, có vị vua tên là Tạt Bảo Hoa Quang. Vua ấy có người con tên là Khoái Kiến, cầu xin được xuất gia. Vua cha liền đồng ý. Vương tử đi vào núi, đến trong Tăng phường cầu xin xuất gia thì có một vị Tỳ-kheo thông minh, đa trí, hiểu sâu thật tướng nhận làm đệ tử. Lại có một Tỳ-kheo tên là Đức Hoa Quang, khéo léo nói điều cốt yếu của pháp động viên, sách tấn lúc mới học. Vương tử Tỳ-kheo tuy đã xuất gia nhưng còn tâm kiêu mạn. Hòa thượng vì vương tử nói pháp vi diệu sâu xa, ý nghĩa đại Không của Bát-nhã ba-la-mật.

Wương tử nghe rồi lý giải lầm lẫn, giảng nói tà bậy. Sau khi vị Tỳ-kheo diệt độ, vương tử liền nói rằng: “Đại Hòa thượng của ta rộng không, không có trí tuệ, chỉ có thể khen ngợi việc hư vô, rộng không. Nguyện xin đời sau của ta, chẳng ưa thấy vậy. Vị A-xà-lê của ta trí tuệ biện tài, nguyện xin đời đời làm Thiện tri thức.” Tỳ-kheo vương tử nói lời đó xong thì từ đó, hễ pháp nói là phi pháp, phi pháp nói là pháp, dạy đồ chúng làm theo tà kiến. Tuy giữ gìn giới cấm uy nghi chẳng sai sót, nhưng do lý giải lầm lẫn nên sau khi qua đời, nhanh chóng như tên bắn, bị đọa vào địa ngục A-tỳ, tám mươi ức kiếp luôn chịu khổ não, tội hết mới ra làm người nghèo hèn, năm trăm đời làm người tai điếc, mất mù, một ngàn hai trăm kiếp luôn làm tôi tớ cho người.

Khi Đức Phật nói điều đó, phu nhân Mạt-lợi có năm trăm nữ tỳ sám hối, tự trách, phát tâm Bồ-đề, nguyện xin đời sau hiểu rõ được pháp Không sâu xa.

Đức Phật bảo Đại vương rằng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Vị Hòa thượng ấy, nay chính là thân ta! Vị A-xà-lê nay chính là La-hầu-la! Vị Tỳ-kheo vương tử chính là bà lão này! Đồ chúng đệ tử thì hôm nay là những người con gái tà kiến đang phát tâm Bồ-đề!

Khi Đức Phật nói điều này thì hai vạn Ưu-bà-tắc trong thành Xá-vệ đều phát tâm Bồ-đề, được định Niệm Phật, thường ở trong định thấy Đức Phật nói pháp. Đức Phật nói với phụ vương rằng:

–Người ác tà kiến khi thấy Đức Phật đi còn được vô lượng phước đức như thế này, huống gì là người quán tưởng sự đi của Phật và tượng Phật.

Vua cha bạch Phật rằng:

–Phật mẫu Ma-gia sinh lên cõi trời Đao-lợi. Đức Phật hôm nay có tướng ánh sáng thân thông đầy đủ, chùng nào sẽ đến vì mẹ nói pháp?

Đức Phật nói với vua cha rằng:

–Như Lai sẽ đứng như pháp bước đi của Chuyển luân thánh vương từ cõi Diêm-phù-đề lên cõi trời Đao-lợi thăm hỏi Đàn-việt và nói pháp nhiệm mầu.

Lúc ấy, trong hội có vị Đại Bồ-tát tên là Trì Địa liền đứng dậy nhập vào Tam-muội Thủ-lăng-nghiêm. Nhờ năng lực của Tam-muội nên từ bờ cõi Kim cương mà Kim cương làm vòng, Kim cương, Kim cương làm hoa rồi từng hoa từng hoa kế tiếp nhau ra khỏi cõi Diêm-phù-đề. Bốn vua rồng Nan-đà, Bạt-nan-đà, A-nậu-đạt-đa, Ta-già-la... đều đem bảy báu đi đến chỗ ngài Trì Địa. Họ dâng bảy báu để vì Đức Phật Thế Tôn làm ba đường thêm báu, bên trái bằng bạc, bên phải bằng pha lê, chính giữa bằng vàng ròng, từ bờ cõi Kim cương của Diêm-phù-đề lên đến cung trời Đao-lợi. Mỗi thêm báu có bảy lớp lan can. Những lan can đó do trăm ức châu báu tạo thành có trăm ức ánh sáng. Mỗi ánh sáng có trăm ức hoa báu. Trong mỗi hoa có vô lượng nhạc cụ tự nhiên vọt ra.

Bấy giờ, Bồ-tát Trì Địa đem hàng hà sa số hoa sen bảy báu bày ra ở chỗ bước chân đi của Đức Phật. Ở bên đường thêm dựng lên các cờ báu, có vô lượng phướn báu treo trên đầu những cờ báu ấy. Che khắp bên trên là hàng trăm ức lọng báu. Chư Thiên cõi trời Đao-lợi mưa xuống hoa Mạn-đà-la, hoa Đại mạn-đà-la, hoa Mạn-thù-sa, hoa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đại mạn-thù-sa để trang trí vùng ấy. Vua trời Phạm tay nâng lò hương cùng với hàng vạn Phạm chúng đều đứng hầu bên thêm. Mỗi làn khói thơm như mây lưu ly đầy khắp hư không. Trong mây ấy có trăm ngàn loại âm nhạc, chẳng đánh mà tự trở lên. Vua rồng Nan-đà... đem bột thơm Hải thử ngạn chiêm-đàn tung rải tràn lan trên đường đi. Ánh sáng hương thơm tỏa lên như ánh vàng rờn rục sáng cao đến một cây Đa-la, rồi hóa thành đài vàng. Vô lượng chư Thiên đem chuỗi ngọc của trời trang trí đường thêm. Những vậy cúng dường như vậy nhiều chẳng thể kể xiết.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn ở cõi Diêm-phù-đề, tay cầm ba y bảo A-nan, Nan-đà, La-hầu-la... và năm trăm vị Tỳ-kheo bước chân trên mặt đất mà đi. Khi nhấc bước chân đầu tiên thì đất chấn động sáu cách. Khi hạ chân xuống thì đất sinh ra cung điện báu như cung của vua Phạm thiên. Từng cung điện tiếp theo nhau treo giữa hư không, ánh sáng lên theo sau Đức Phật. Ở bên đường bậc thang, Bồ-tát Trì Địa, Bồ-tát Di-lặc... cùng một ngàn vị Bồ-tát đồng thời chấp tay, dùng hàng vạn ức âm thanh ca vịnh vô lượng đức hạnh của Đức Như Lai.

Bấy giờ, Phạm vương cùng với vô số trăm ngàn các Phạm thiên tay nâng lò hương và vô lượng nhạc cụ để cúng dường Đức Phật, đứng hầu ở bậc thêm bên trái. Thích Đề-hoàn Nhân và vô số Thiên tử cùng hàng trăm ngàn Thiên nữ trở nhạc đàn ca cũng đứng hầu ở bậc thêm bên trái. Vô số đại chúng Thanh văn Bồ-tát đứng hầu ở bậc thêm bên phải.

Khi ấy, Đức Thế Tôn phóng ra ánh sáng lớn chiếu soi bên đường bậc thang. Ánh sáng ấy như mây, có trăm ngàn ức màu sắc giống như nhiều lầu đài. Đức Phật ở trong ấy với tám muôn bốn ngàn vị hóa Phật xung quanh. Năm trăm chư Phật phân thân cùng với Đức Phật đều đắp y mang bát, uy nghi an tường. Các Đức Phật phân thân cũng có A-nan, Nan-đà làm thị giả. Ma Ba-tuần, ở trong hư không, cùng với chúng ma tán tụng kệ hay vi diệu ngợi khen công đức của Đức Như Lai. Thích Đề-hoàn Nhân thưa phu nhân Ma-gia rằng:

–Đấng Thế Hùng Như Lai vì báo ân nên đi đến chỗ này!

Phu nhân Ma-gia nghe Đức Phật đến nên sai các Thiên nữ đem

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

các châu báu cõi trời âm nhạc trời và hoa Mạn-đà-la đứng ở bên đường bậc thang mà nghênh đón Đức Thế Tôn.

Lúc bấy giờ, Đức Như Lai nhắc chân, hạ chân hiện ra vô số cung điện. Mỗi cung điện có năm trăm vị Hóa Phật ngồi kiết già. Mỗi Như Lai có năm trăm vị Bồ-tát làm thị giả.

Lúc đó, năm trăm Đức Phật Thích-ca Văn phân thân, vào cung trời Đao-lợi, chư Thiên vui mừng nói kệ này:

*Phật Tỳ-bà-thi
Đấng Cát Tường nhất
Cũng phóng ánh sáng
Đi đến nơi này.
Đức Phật Thi-khí
Đấng Cát Tường nhất
Hóa thân vô số
Đi đến nơi này.
Phật Tỳ-xá-phù
Ánh sáng bạch hào
Soi sáng khắp cùng
Đi đến nơi này.
Phật Câu-lâu-tôn
Ánh sáng khuôn mặt
Soi cõi mười phương
Đi đến nơi này.
Phật Câu-na-hàm
Hóa thân vô số
Phóng ánh sáng lớn
Đi đến nơi này.
Đức Phật Ca-diếp
Thân như đài báu
Chân bước hư không
Đi đến nơi này.
Phật Thích-ca Văn
Năm trăm phân thân
Vô số hóa Phật
Soi sáng khắp nơi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đi đến chỗ này.
Bồ-tát Di-lặc
Tôn giả hiền kiếp
Cũng phóng hào quang
Đi đến nơi này.
Chỗ này lành tốt
Vô vi an lạc
Nơi Đức Phật ở
Đất Mâu-ni sinh
Tên Niết-bàn-quật
Người tuệ, trí độ.*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vào cung Đạo-lợi, phóng ra ánh sáng tướng lông trắng giữa hai chân mày. Ánh sáng ấy hóa thành một lọng lớn bằng bảy báu che bên trên bà Ma-gia, hóa ra giường trang trí bằng bảy báu dâng lên cho phu nhân ngồi. Ma-gia, mẹ của Phật thấy Đức Phật vào cung, chấp tay cung kính đảnh lễ Đức Phật. Năm trăm vị hóa Phật đồng thời duỗi cánh tay, chư Thiên giữ lại, chẳng cho bà lễ kính. Tám muôn bốn ngàn vị hóa Như Lai đều đứng dậy. Lúc ấy, trong cung của phu nhân Ma-gia tự nhiên phóng ra năm trăm ức ánh sáng. Trong ánh sáng này có đài báu lớn. Trên mỗi đài báu có mười phương Phật. Các Đức Phật như vậy tự nói lên danh hiệu và an ủi mẹ của Phật.

Phương Đông, Đức Phật Thiện Đức đem hoa báu đẹp để tung lên trên Đức Thích-ca Mâu-ni và phu nhân Ma-gia. Hoa hóa thành chiếc lọng hoa, trong lọng hoa ấy có hàng trăm ức vị Hóa Phật đứng dậy chấp tay thăm hỏi mẹ của Phật.

Phương Nam, Đức Phật Chiên-đàn Đức đem hoa sen báu tung lên trên Đức Thích-ca Mâu-ni và mẹ của Phật. Hoa hóa thành lọng hoa. Trong lọng hoa, có vô số Hóa Phật đứng dậy chấp tay thăm hỏi mẹ của Phật.

Phương Tây, Đức Phật Vô Lượng Minh dùng hoa sen báu tung lên trên Đức Thích-ca Mâu-ni và mẹ của Phật. Hoa hóa thành lọng hoa. Vô số vị Hóa Phật chấp tay đứng dậy thăm hỏi mẹ của Phật.

Phương Bắc, Đức Phật Tướng Đức dùng hoa sen báu tung lên trên Đức Thích-ca Mâu-ni và mẹ của Phật. Hoa hóa thành lọng hoa.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô số vị Hóa Phật chấp tay đứng dậy thăm hỏi mẹ của Phật.

Phương Đông nam, Đức Phật Vô Ưu Đức; phương Tây nam, Đức Phật Bảo Thí; phương Tây bắc, Đức Phật Hoa Đức; phương Đông bắc Đức Phật Tam Thừa Hạnh; phương Trên, Đức Phật Quảng Chúng Đức; phương Dưới, Đức Phật Minh Đức. Những Đức Phật như vậy... đều dùng hoa báu tung lên trên Đức Thích-ca Mâu-ni và mẹ của Phật. Hoa hóa thành lọng hoa. Trong mỗi lọng hoa có vô số vị Hóa Phật đứng dậy chấp tay thăm hỏi mẹ của Phật. Lúc này, trong cung Đạo-lợi đầy những vị Hóa Phật. Phật mẫu Ma-gia, trên đỉnh đầu tự nhiên hiện ra những phẩm vật cúng dường, vô lượng cờ phướn cúng dường các Đức Phật. Trong cờ phướn có âm thanh nhiệm mầu khen Phật, khen pháp, khen Tỳ-kheo tăng. Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Đó gọi là Như Lai từ cõi Diêm-phù-đề lên cung trời Đạo-lợi với ánh sáng sắc tướng và những việc thần thông biến hóa. Sau khi Phật diệt độ, các đệ tử của Phật nếu quán tưởng được như vậy thì gọi là chánh quán, nếu quán khác đi thì gọi là tà quán. Người quán tưởng như thế, tiêu trừ được một tội sinh tử trong một ức kiếp, lúc sắp qua đời, được thấy chư Phật mười phương, chắc chắn được sinh đến cõi Phật thanh tịnh ở phương khác.

Đức Phật bảo A-nan:

–Ông đem lời nói này giảng nói rộng rãi cho các chúng sinh đời vị lai,. Người nghe lời này, suy nghĩ ý nghĩa đó, phải biết, người đó được sự che chở hộ trì của các Đức Phật mười phương, sau khi qua đời nhất định sẽ sinh ra trước mặt các Đức Phật.

Đức Phật nói với vua cha rằng:

–Sao gọi là Như Lai lúc từ trời Đạo-lợi xuống cõi Diêm-phù-đề với sự ứng biến của tướng ánh sáng?

Lúc ta mới xuống, vô số Thiên tử, trăm ngàn Thiên nữ theo hầu Thế Tôn, chỉ thấy duy nhất một vầng tròn ánh sáng của Phật rộng một tầm, phóng ra hàng trăm ngàn ánh sáng, chân bước vào hư không, đi theo bậc thêm mà xuống. Trong ánh sáng của Phật có hình tượng vị Hóa Phật hiện ra, từ ánh sáng của Phật phát ra, dẫn đường đi trước Phật. Lúc đó (dưới cõi Diêm-phù-đề) vua Ưu-điền kính mộ Đức Thế Tôn, đúc vàng làm tượng. Nghe Phật sắp xuống, vua cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

voi chở tượng vàng đi nghênh đón Thế Tôn. Tỳ-kheo-ni Liên Hoa Sắc hóa ra núi lưu ly, ngôi kiết già ở trong hang núi với vô lượng phẩm vật cúng dường phụng nghênh Thế Tôn.

Bấy giờ, tượng vàng từ trên mình voi hạ xuống giống như Phật sống, chân bước vào hư không, dưới chân mưa hoa, cũng phóng ra ánh sáng đến nghênh đón Thế Tôn. Tượng vàng đúc chấp tay đánh lễ Phật. Bấy giờ Thế Tôn cũng lại quỳ gối chấp tay hướng về tượng. Lúc ấy trong hư không có hàng trăm ngàn vị Hóa Phật cũng đều chấp tay quỳ gối hướng về tượng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói với tượng rằng:

–Vào đời sau, Ngài sẽ làm Phật sự lớn! Sau khi ta diệt độ, những đệ tử của ta, xin đem phước cho Ngài!

Các vị Hóa Phật ở trong hư không, khác miệng đồng thanh, đều nói lên rằng:

–Nếu có chúng sinh, sau khi ta diệt độ, tạo lập hình tượng, rồi dùng cờ phướn, lọng hoa, các loại hương thơm cúng dường thì người đó đời sau nhất định được Tam-muội Niệm Phật thanh tịnh. Nếu chúng sinh nào biết lúc Phật từ trời Đao-lợi xuống với đủ thứ tướng mạo mà nhất tâm chánh niệm để suy nghĩ thì nhất định được thấy Phật.

Đức Phật bảo A-nan rằng:

–Sau khi Phật diệt độ, những đệ tử của Phật biết việc Phật Như Lai xuống từ cõi trời Đao-lợi và thấy tượng Phật thì tiêu trừ được nghiệp ác cực nặng trong một ngàn kiếp. Người quán tưởng như vậy gọi là chánh quán, nếu quán khác đi thì gọi là tà quán.

